

— Sum vant, tit skjalfalsa; tað eg segði var hetta:

Sitatfalsan í Dagblaðnum

Í politisku «upplýsing» síni brúkar Fólkaflokkurin ikki sørt ósannindi og sitatfals. Ein skutilsveinur teirra, ÓJR, «endurgevur» undirritaða fyrri tað, sum sagt var í Fólkatíðninginum í desember 1982 um veiðirættindi okkara, men sjálvsagt beint tað óvugta av tí, sum sagt varð.

Eg segði júst ikki tað sum ÓJR siterar, men tvørturímóti, at tað átti at vakt til eftirtanka, at vit hava fingið størri veiðirættindi frá Ruslandi samstundis sum EF skerjir veiðimøguleikar okkara allastaðni. Hvi brúka somu metodu sum var so kend undir Hitler, sjálvt tá tað svart upp á hvítt kann prógvast, at tú sitatfalsar? Er tað tí, at tey, ið lesa Dagblaðið, ongantið lesa annað?

Tað, eg segði var orðarætt hetta:

«Jeg har hørt forlydender om vedrørende Grønlandsfiskeriet, at forsvarsministeren skulle have udtalt, at fiskerinspektionen ikke intensiveres over de vesttyske trawlere. Jeg vil gerne spørge, om det vil kunne tolkes derhen, at der nu gøres forskel, så f.eks. færingere overvåges stærkere end de vesttyske trawlere.

Der forhandles i øjeblikket om en fiskeriaftale for 1983 i Bruxelles med Færøerne. Forhåbentlig vil disse forhandlinger føre til et brugeligt resultat, selv om fiskeriaftalen med EF efterhånden må siges at ligge på et meget lavt niveau.

I de 10 år, der er forløbet, siden lagtinget enstemmigt besluttede, at Færøerne anså sine interesser bedst bevaret ved at stå uden for EF, er der sket betydelige omlægninger af vores hovederhverv, fiskeriet. Det mønster, der nu tegner sig, udviser, at en større og større optaget fiskemængde optages i det udvidede færøske fiskeriterritorium, og samtidig hentes en mindre og mindre andel, en meget mindre andel, i EF-området. På andre områder er der på det nærmeste stilstand med hensyn til

at få fiskeriaftaler uden for EF-området; det er dog lykkedes at få forbedrede aftaler nogle steder med Sverige, Polen, Østtyskland og Sovjetunionen. Vi anser det for at være særdeles ringe, at vi fremdeles stilles så dårligt i fælles dansk rigsområde, ringere end lande, der står uden for rigsfællesskabet.

Jeg kan sige, som min kollega har sagt det her i dag, at vi oplever endnu, også i dette efterår, at Vesttyskland f.eks. gang på gang tildeles titusender flere tons torsk og nordmændene også flere rejser af grønlandernes egen kvota, mens Færøerne som en del af rigsfællesskabet fremdeles udelukkes fra disse rigskvoter. Det synes vi er uretfærdigt, og vi synes, at det her mere er viljen, det skorter på.

Den EF-styrede fangstpolitik har afstedkommet en kraftig nedtrængning af en del af vores moderne og forholdsvis nye fiskerflåde, som nu delvis er overgået til andet fiskeri eller solgt ud af landet til konkurrerende fiskerflåder.

Som nævnt har Færøerne indgået nye aftaler med Østlandene, og disse er de eneste, der har været villige til at give os et forbedret fangstresultat. Jeg synes, at dette burde

vække til eftertanke. Det burde vække til eftertanke ikke mindst i relation til den meget spændte situation i verden, hvor man mere satser på, synes det, udvikling af altødelæggende atomsprængladninger end på at bedre mulighederne for menneskeheden beståen.

Vi føler, at vi er en del af den vestlige kulturkreds, men med den erhvervsstruktur, vi har, er det nødvendigt, at vi henter en del af vore råvarer udefra. Men her har tingene i relation til EF udviklet sig sådan, at vi føler det mere og mere, som om Romtraktaten oftest bruges til at slå os i hovedet med. Den eneste udvej er derfor at søge eksistensmulighederne der, hvor de findes, altså mod Øst, eller at afvikle fiskerflåden — den udvej, vi i nogen grad desværre har set os nødsaget til at anvende.

Disse omstillingsprocesser koster fremdeles store summer for vort samfund, og det vil de fortsat gøre en tid fremover. Vi ønsker fremdeles at udvikle vores hovederhverv, fiskeriet, vores livsnerve. Jeg kan sige det sådan: det er vores måde at holde arbejdsløsheden stangen på.»

3.10.88

J. Lindenskov

Ongantið so nógv spjaðing

«Sannleikin er, at hetta landsstýri hefur ikki framt eitt vet av miðspjaðing av almennum tænastustovnum, bara brúkt hetta hugtak til at vinna sær lætt keyptan samhuga ymsastaðni í landinum», skrivur Illa royndur fólkapensjónistur í Dagblaðnum.

Okkara viðmerking:

Tað er ein umbering fyrri fólkapensjónistin, um hann er elligamal og stuttmintur, men ongatið man so nógv spjaðing verða framt sum hetta landsstýrisskeiðið.

Almennir tænastustovnar hava fingið deildir á bygd. T.d. hefur Líkn-ingarráð Føroya sett á stovn fleiri deildir. Arbeidseftirlitið hefur fingið fleiri deildir. Gjaldstovan hefur fingið fleiri deildir. Tryggingarsambandið somuleiðis.

Harafturat hefur lögtingið — eftir uppskoti frá samgonguni — samtykt at byggja fleiri vinnuskúlar kring landið. Og tað má metast at verða eitt stórt spjaðingartiltak. Helst tað størsta, sum tikið er.

Hesi tiltøk verða vónandi til gagns fyrri eftirkomararnar hjá tí «lilla roynda fólkapensjónistinum», og teir fara av somu orsök at seta kross sín við ein av landsstýrissflokkinum!

-m

Sambandsflokkurin — kommunistiskt búmerki

Tað er als einki nýtt, at tey høggravendu í Føroyum (les: øll uttan javnaðarfólk) øvunda javnaðarflokkinum hansara vakra búmerki. Øvund Sambandsflokksins kemur serliga til sjónar í Dimmalætting leygardagin.

Pauli Ellefsen «him self» brokkar seg um at Javnaðarflokkurin hefur stolið sitt búmerki úr donskum urtagarði. (Ahugavert um hetta verður høvuðsargument Sambandsflokksins í valstríðnum!)

Jú, vist hava danski og føroyski Javnaðarflokkin sama búmerki — og

tað hava nógvir aðrir Javnaðarflokkar eisini. Hetta er av góðum grundum, Pauli góði, tí javnaðarrørslan er einki serføroyskt fyrbrigdi, men ein international rørsla. Hetta er sama rørsla sum hefur skapt vælferðarsamfelagið í norðanlondum og sama rørsla sum skal lida Føroyar fram í ár 2000!

Sjálvandi kann Sambandsflokkurin ikki vera ein international rørsla. Heimurin kann ikki liva av at lond «nassa» upp á hvørt annað. Heimurin kann ikki liva av at øll ábyrgd verður skúgvað til

víks. Og heimurin kann ikki liva av at steðga øllum framburði!

Tí royna sambandsmenn nú aðrar snildir. Tað síðsta nýggja er at teir útvega sær nýtt búmerki. Hetta tí at tað til seinasta lögtingsval varð avdúkað, at Sambandsflokkurin hevði stolið búmerkið (tvær hendur) frá eysturtýska kommunistaflokkinum!

Um hetta er tí at Sambandsflokkurin fagnar kommunismuni, vita vit ikki. «Men, sjáldan kemur roykur av ongum eldi».

Ríkkur

Hvar var útvarpið?

Nú um vikuskiftið skipaði Hondbóltssambandið fyrri Norðurlanda Meistarakapping fyrri unglingar.

Hetta má eftir okkara umstøðum sigast at vera eitt stórt tiltak, og vóru kappingarnar fyriskipaðar í fleiri hallum kring landið.

Men sum ikki eina ferð sveik útvarpið lurtararnar!

Onkur hendinga úrsnit vóru slongd út í ymsum tíðindasendingum, men ítróttatíðindini sunnu-kvöldið nevndu onki!

Ein skuldi heldur tú, at

tá fór útvarpið at siga frá,

hvussu kappingin hevði

gingið og annars at tosað

við fyrirrekararnar.

Men nei. Stórtíðindini í

ítróttasendingini var finalan

í kappingini um Høga-

nes-steypið.

Láturligt, og enn eitt

prógv um, at ítróttar-

redaktiónin í útvarpinum

einki er verd.

Fyri teir er ítróttur tað

sama sum fótbóltur, annar

ítróttur er ikki til fyrri teir.

Hetta hefur staðið við í

langa tíð, og onki er ið bendir á, at nokur broyting fer at henda.

sj

